

Orden EDU/255/2020, de 4 de marzo, (BOCyL de 6 de marzo)

CUERPO:	0590
ESPECIALIDAD:	003
PRUEBA:	PRÁCTICO
TURNO:	1

1. TEXTO EN PROSA PARA TRADUCIR SIN DICCIONARIO

M. T. Ciceronis *Ad Familiares epistulae Liber XIV, 1* (diciembre 57 a.C.). L. C. Purser, Ed.

TULLIUS TERENTIAE SUAE, TULLIOLAE SUAE, CICERONI SUO SALUTEM DICIT.

Et litteris multorum et sermone omnium perfertur ad me incredibilem tuam virtutem et fortitudinem esse teque nec animi neque corporis laboribus defetigari. Me miserum! Te ista virtute, fide, probitate, humanitate in tantas aerumnas propter me incidisse, Tulliolamque nostram, ex quo patre tantas voluptates capiebat, ex eo tantos percipere luctus! Nam quid ego de Cicerone dicam? Qui cum primum sapere coepit, acerbissimos dolores miseriasque percepit. Quae si, tu ut scribis, “fato facta” putarem, ferrem paulo facilius, sed omnia sunt mea culpa commissa, qui ab iis me amari putabam, qui invidebant, eos non sequebar qui petebant. [2] Quod si nostris consiliis usi essemus neque apud nos, tantum valuisset sermo aut stultorum amicorum aut improborum, beatissimi viveremus. Nunc quoniam sperare nos amici iubent, dabo operam ne mea valetudo tuo labori desit. Res quanta sit intellego quantoque fuerit facilius manere domi quam redire; sed tamen, si omnes tribunos pl. habemus, si Lentulum tam studiosum, quam videtur, si vero etiam Pompeium et Caesarem, non est desperandum. [3] De familia quo modo placuisse scribis amicis faciemus. De loco nunc quidem iam abiit pestilentia, sed quam diu fuit me non attigit. Plancius, homo officiosissimus, me cupit esse secum et adhuc retinet. Ego volebam loco magis deserto esse in Epiro, quo neque Piso veniret nec milites, sed adhuc Plancius me retinet; sperat posse fieri, ut mecum in Italiam decedat. Quem ego diem si videro et si in vestrum complexum venero ac si et vos et me ipsum reciperaro, satis magnum mihi fructum videbor percepisse et vestrae pietatis et meae. [4] Pisonis humanitas, virtus, amor in omnes nos tantus est, ut nihil supra possit. Utinam ea res ei voluptati sit! Gloriam quidem video fore. De Quinto fratre nihil ego te accusavi, sed vos, cum praesertim tam pauci sitis, volui esse quam coniunctissimos.

Orden EDU/255/2020, de 4 de marzo, (BOCyL de 6 de marzo)

2. TEXTO EN PROSA PARA TRADUCIR CON DICCIONARIO (COMENTARIO SINTÁCTICO Y DE REALIA)

T. Livii *Ab Urbe condita liber XXVI, 18-19*. W. Weissenborn, H. J. Müller, Ed.

XVIII. *Inter haec Hispaniae populi nec qui post cladem acceptam defecerant redibant ad Romanos, nec ulli novi deficiebant. [2] Et Romae senatui populoque post receptam Capuam non Italiae iam maior quam Hispaniae cura erat. Et exercitum augeri et imperatorem mitti placebat. [3] Nec tam, quem mitterent, satis constabat, quam illud, ubi duo summi imperatores intra dies triginta cecidissent, qui in locum duorum succederet, extraordinaria cura deligendum esse. [4] Cum alii alium nominarent, postremum eo decursum est, ut proconsuli creando in Hispaniam comitia haberentur; diemque comitiis consules edixerunt. [5] Primo exspectaverant, ut, qui se tanto imperio dignos crederent, nomina profiterentur. Quae ut destituta exspectatio est, redintegratus luctus acceptae cladis desideriumque imperatorum amissorum. [6] Maesta itaque civitas, prope inops consilii, comitorum die tamen in Campum descendit; atque in magistratus versi circumspectant ora principum aliorum alios intuentium fremuntque adeo perditas res desperatumque de re publica esse, ut nemo audeat in Hispaniam imperium accipere, [7] cum subito P. Cornelius, P. Cornelii, qui in Hispania ceciderat, filius, quattuor et viginti ferme annos natus, professus se petere in superiore, unde conspici posset, loco constitit. [8] In quem postquam omnium ora conversa sunt clamore ac favore ominati extemplo sunt felix faustumque imperium. [9] Iussi deinde inire suffragium ad unum omnes non centuriae modo sed etiam homines P. Scipioni imperium esse in Hispania iusserunt. [10] Ceterum post rem actam, ut iam resederat impetus animorum ardorque silentium subito ortum et tacita cogitatio quidnam egissent? Nonne favor plus valuisset quam ratio? [11] Aetatis maxime paenitebat; quidam fortunam etiam domus horrebant nomenque ex funestis duabus familiis in eas provincias, ubi inter sepulcra patris patriusque res gerendae essent, proficiscentis.*

XIX. *Quam ubi ab re tanto impetu acta sollicitudinem curamque hominum animadvertit, advocata contione ita de aetate sua imperioque mandato et bello, quod gerendum esset magno elatoque animo disseruit, [2] ut ardorem eum, qui resederat, excitaret rursus novaretque et impleret homines certioris spei quam quantam fides promissi humani aut ratio ex fiducia rerum subicere solet.*

-
- Comentario sintáctico de los fragmentos subrayados con línea simple.
 - Comentario de *realia* de las palabras o grupos de palabras subrayados con doble línea.

Orden EDU/255/2020, de 4 de marzo, (BOCyL de 6 de marzo)

3. TEXTO EN VERSO PARA TRADUCIR CON DICCIONARIO (COMENTARIO MÉTRICO Y FONÉTICO)

T. Lucreti De Rerum Natura liber III, 965-1003.

Cedit enim rerum novitate extrusa vetustas 965
semper, et ex aliis aliud reparare necesses.

Nec quisquam in baratrum nec Tartara deditur atra.
Materies opus est ut crescant postera saecla,
quae tamen omnia te vita perfuncta sequentur;
nec minus ergo ante haec quam tu cecidere, cadentque. 970
Sic alid ex alio numquam desistet oriri
vitaque mancipio nulli datur, omnibus usu.

Respice item quam nil ad nos anteacta vetustas
temporis aeterni fuerit, quam nascimur ante.
Hoc igitur speculum nobis natura futuri 975
temporis exponit post mortem denique nostram.
Numquid ibi horrible apparet, num triste videtur
quicquam, non omni somno securius exstat?

Atque ea nimirum quaecumque Acherunte profundo
proditae sunt esse, in vita sunt omnia nobis. 980
Nec miser inpendens magnum timet aëre saxum
Tantalus, ut famast, cassa formidine torpens;
sed magis in vita divom metus urget inanis
mortalis casumque timent quem cuique ferat fors.

Nec Tityon volucres ineunt Acherunte iacentem 985
nec quod sub magno scrutentur pectore quicquam
perpetuam aetatem possunt reperire profecto:
quamlibet immani proiectu corporis exstet,
qui non sola novem dispessis iugera membris
optineat, sed qui terrai totius orbem, 990
non tamen aeternum poterit perferre dolorem
nec praebere cibum proprio de corpore semper.

Sed Tityos nobis hic est, in amore iacentem

Orden EDU/255/2020, de 4 de marzo, (BOCyL de 6 de marzo)

*quem volucres lacerant atque exest anxius angor
aut alia quavis scindunt cuppedine curae.* 995
*Sisyphus in vita quoque nobis ante oculos est,
qui petere a populo fasces saevasque secures
imbibit et semper victus tristisque recedit*

*Nam petere imperium quod inanest nec datur umquam,
atque in eo semper durum sufferre laborem,* 1000
*hoc est adverso nixantem trudere monte
saxum, quod tamen summo iam vertice rusum
volvitur et plani raptim petit aequora campi.*

- Mídanse los versos 970-979.
- Comentario de *fonético* de las palabras o grupos de palabras subrayados.